Aº. 1840. Nº. 59.

DONDERDAG DEN 23sten JULIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

PUBLICATIE,

Van den 17 | 18 Julij 1840, houdende bepalingen van den termijn, binnen welken van Vonnissen ter eerste instantie gewezen, bij de Regtbanken te CURAÇAO, ST. EUSTATIUS *en* ST. MARTIN *appel moet aangeteekend, en dat appel voor het Geregtshof te* SURINAME *vervolgd worden.*

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In aanmerking nemende, dat bij art. 30 van het vigerend Reglement op het beleid der regering voor de Kolonie *Suriname*, in verband met de Reglementen op het beleid der regeringen voor de Koloniën *Curaçao*, *St. Eustatius* en *St. Martin*, is bepaald, dat van alle ter eerste instantie te vallen definitive vonnissen in civiele zaken bij de Regtbanken aldaar appel zal vallen aan het Geregtshof te *Suriname*, doch dat tot hiertoe nog bij geene verordening de termijn bepaaldelijk is aangewezen, binnen welken dat appel zal behooren te worden aangeteekend en vervolgd.

Gelet op eene aanschrijving van het Ministerie van Koloniën van den 31sten Maart 1840, No. 14, waarbij Wij namens Zijne Majesteit den Koning worden gemagtigd daarin te voorzien, met in achtneming, naar gelang der plaatselijke behoefte, van het bepaalde bij Hoogstdeszelfs besluit van den 11den Januarij ll., No. 116.

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, als volgt:

ARTIKEL 1.

De termijn voor het aanteekenen van appel van vonnissen, ter eerster instantie gewezen door de Regtbanken te *Curaçao*, *St. Eustatius* en *St. Martin*, en van welke, volgens de beginselen van het oud Hollandsch regt, het appel is vrijgelaten, dus alleen voor zoo verre dezelve in contradictoir proces zijn gewezen, zal steeds die van *veertien* dagen zijn, te rekenen van den dag der pronuntiatie van het vonnis, waartegen de succomberende partij in appel verlangt op te komen.

ART. 2.

Mits deze wordt afgeschaft de thans nog voor het Geregtshof te *Suriname*, gebruikelijke ingang in regten in cas van appel, door middel van het request om mandement van appel, en zal het appel van vonnissen, waarvan het appel is vrijgelaten, gewezen door de Regtbanken te *Curaçao*, *St. Eustatius* en *St. Martin*, vervolgd worden op eene dagvaarding in voege als zulks bij het volgend artikel is bepaald.

ART. 3.

Binnen den tijd van *drie* maanden, na den dag waarop aanteekening van appel is gedaan, zal de partij, welke zich bij het vonnis bezwaard acht, de weder partij ter vervolging van het appel voor het Geregtshof laten dagvaarden aan derzelver domicilium door den Exploicteur of wel den Deurwaarder bij de Regtbank, welke het vonnis heeft gewezen.

ART. 4.

Bijaldien de wederpartij niet woonachtig is op de plaats, waar de regter, welke het vonnis heeft gewezen, deszelfs zitting houdt, zal het bij vorige artikel voorgeschreven *Exploict* beteekend worden aan haren gemagtigden of wel aan haren practizijn.

ART. 5.

Tusschen de dagvaarding en den dag regtens zullen *zes* maanden moeten verstrijken, zoodanig dat de dagvaarding zal moeten inhouden daging ter eerster ordinaire rolle van het Geregtshof, te houden na de expiratie van den zoo even vermelden termijn van *zes* maanden.

ART. 6.

Wanneer er geene aanteekening van appel ter griffie der regtbank is gedaan, binnen den tijd van *veertien* dagen nadat het vonnis is gepronuntieerd, zal het vonnis als in kracht van gewijsde overgegaan, onmiddelijk geëxecuteerd worden.

ART. 7.

Bijaldien het appel, wel is waar, binnen den bepaalden tijd van *veertien* dagen is aangeteekend, edoch binnen *drie* maanden na den dag der aanteekening, de dagvaarding bij art. 3 voorgeschreven, niet is uitgegaan, zal het appel beschouwd worden als *ipso Jure* te zijn vervallen, en mitsdien het vonnis als in kracht van gewijsde overgegaan, onmiddelijk ter executie kunnen gelegd worden.

En op dat niemand eenige onwetenheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den *zeventiende Julij* 1840, het *achten twintigste* jaar van Zijner Majesteits regering.

De Gouverneur Generaal voornoemd,
J. C. RIJK.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gepubliceerd alhier aan *Paramaribo*, den 18den daaraanvolgende.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 20 Julij 1840.*

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie*, te verleenen aan de na te meldene Slaven, als:

1°. N. HERBERT qq. WM. BOUTELLIER, als Executeur in den Boedel van wijle EVA van CORDOVA, voor de Slavin *Jeannette;* aankomende gemelden Boedel.

2°. J. R. DE VRIES, voor de Slavin *Anna;* hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat Zijne Excellentie goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al de genen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 20sten dezer, de Engelsche Sloep *Pembroke*, Kapt. Wm. Payne, van Demerary, hebbende 7 dagen reis.

Idem, de Engelsche Schoener *John en Francis*, Kapt. J. J. Marschall, van Berbice, hebbende 6 dagen reis; Passagiers: de Heeren Hugh Fraser, Daniel Milss en William Sterk.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten van Mei 1840.*)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, *25 Mei.*

Door een huis van commercie alhier is ons mededeeling gedaan van den volgenden brief uit PARIJS dd. 23 Mei jongstl.:

»De onderhandelingen, door den Heer legatieraad Rochussen in het afgeloopen jaar namens de Nederlandsche Regering met die van Frankrijk wegens het sluiten van een handelsverdrag tusschen de beiden staten aangevangen, en die in den beginne tot eenen zoo goeden uitslag scheen te zullen geraken, leveren thans, naar men verneemt, een veel min gunstig aanzien op. Ik heb u sedert eenen geruimen tijd niets van den gang dier onderhandelingen gemeld, omdat ik mij steeds vleide u gunstige berigten dienaangaande te kunnen mededeelen; doch deze zijn thans ongelukkiglijk weder voor eenen onbepaalden tijd verschoven. Wel was het te voorzien dat zich van Frankrijks zijde vele moeijelijkheden zouden voordoen, vermits eene menigte van veelal onderling strijdige belangen, welke geenszins mogten uit het oog verloren worden, in het spel kwam; doch dit kon van den anderen kant voor Holland geenen grond opleveren tot het verleenen van voordeelen, wanneer het geene daarmede geëvenredigde voordeelen voor zich kon bedingen. Zoo heeft Frankrijk alleen willen toestaan den invoer van Katoenen langs den Rijn, dit willen doen voorkomen als eene gewigtige inwilliging, terwijl eigenlijk daardoor de nijverheid in den Elzas in den hoogsten en uitgebreidsten zin bevoordeeld zou worden, en Holland op zijn best wat meer handel in Katoen zou hebben verkregen. Voor Holland was het van groot belang, dat deszelfs O. I. produkten langs dien weg tegen een verminderd regt in Frankrijk konden ingevoerd werden en Frankrijk zelf kon geen grooter nut voor zijne Rijngewesten stichten, dan hun op eene goedkoope wijze die produkten te verschaffen. Frankrijk wilde zich echter tot dit laatste niet laten bewegen, en ik was dan ook geenzins verwonderd te vernemen, dat Holland ook het eerste voorstel van de hand gewezen

heeft, in de hoop dat Frankrijk vroeg of laat tot gunstiger denkbeelden zal gebragt worden. Voor het oogenblik zijn, zegt men, de onderhandelingen afgebroken en gelooft men zelfs dat de Hr. Rochussen eerstdaags naar Holland zal terugkeeren."

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 23 *Mei.*

Men heeft hier bijzondere berigten uit China, van het midden van Januarij. De Keizer van dat rijk maakte vele toebereidselen om zijn grondgebied tegen aanvallen onzerzijds krachtdadig te verdedigen. Hij heeft in eene oproeping zijne krijgsbenden met warmte aangespoord, beloofd voor de achterblijvende betrekkingen van hen, die mogten sneuvelen, te zullen zorgen, en aangemaand om alles liever te verduren dan zich aan de »Engelsche ongeregtigheden" te onderwerpen. Sommige onzer bladen vreezen altijd. dat het gewaagd spel is met een zoo magtigen en vergelegen staat oorlog te voeren, en dat, al mogten wij eene zege behalen, ja al mogt Canton een tweede Moscou worden, zulks ons geenerlei blijvende voordeelen zal aanbrengen.

Men heeft berigten uit New-York van 2 Mei. Met handel en bank-zaken ging het weinig vooruit; in den staat New-York had men weder nieuwe geldleeningen gesloten.

FRANKRIJK.

PARIJS, 21 *Mei.*

De *Moniteur* bevat de volgende telegrafische depêche van den maarschalk Valée, gedagteekend Teniah de Mouzaia, 13 Mei:

»De bergengte van Mouzaia is gisteren door de armee, na een schitterend gevecht tegen al de soldaten van Abd-el Kader, overweldigd geworden. Het leger baant den weg, die hetzelve naar Medeah moet geleiden. Ons verlies is niet aanmerkelijk geweest. De prinsen zijn welvarende."

Het is te hopen, dat ditmaal de maarschalk zich niet tot dit korte bulletin zal bepalen, en dat wij binnen drie of vier dagen eindelijk het uitvoerige verslag der krijgsverrigtingen zullen ontvangen.

Aan de bovenstaande depêche kunnen wij nog de volgende ons toegekomen bijzonderheden toevoegen.

Het was op den 12den Mei dat het leger den bergpas van Teniah heeft bemagtigd, welke Abd-el-Kader op Europesche wijze had versterkt, en die door 6000 infanteristen, waaronder 2500 geregelde soldaten, hardnekkiglijk werd verdedigd. Al de schansen en verhakkingen werden stormenderhand veroverd. In dit hardnekkige en bloedige gevecht is het leger van Abd-el-Kader volkomen geslagen geworden. Den 14den bevond onze armee zich nog te Teniah.

Den 23sten.—Het was met eene aandoening, welke de kamer uitermate heeft geroerd, dat de maarschalk Clausel het rapport heeft voorgelezen van de komissie, belast met het onderzoek der wets-voordragt wegens het overbrengen van Napoleons gebeente. Twee andere vaartuigen zullen aan de Belle Poule worden toegevoegd en een smaldeel zal den lijkstoet te gemoet gaan.

In overeenstemming met het gouvernement heeft de kommissie, na de geschiktste keuze ter nederzetting van des keizers overschot te hebben onderzocht, zich tot de kerk der Invaliden bepaald. Het praalgraf zal onder het koepeldak worden daargesteld, zonder dat eenige andere lijkkist in het vervolg daar zal mogen worden bijgezet; daarenboven zal op een van de openbare pleinen der hoofdstad een standbeeld worden opgerigt, Napoleon te paard voorstellende. De kommissie heeft het oorspronklijke door de regering verlangde krediet tot 2 millioen verhoogd. Dingsdag zal het wetsontwerp in beraadslaging komen.

Wij vernemen uit eenen particulieren brief uit Toulon, dat daar gearbeid wordt aan de inwendige inrigting van het fregat Belle Poule en de korvet Favorite; eerstgenoemd zal zes kamers meer en het andere twee hebben, ter opneming van hen, die door het gouvernement naar St. Helena worden gezonden, alsmede van de kist, welke het overschot van den grooten man bevat. Twee of drie vaartuigen zullen aan de twee bovengenoemde worden toegevoegd, ten einde eene kleine scheeps-afdeeling te vormen, waarover de prins de Joinville het bevel zal voeren. Deze vaartuigen zullen tusschen 15 en 20 Junij zeilree moeten wezen; in de eerste dagen van October zullen zij te Havre kunnen terug zijn. Volgens dien brief zullen al de schepelingen, zoodra zij van St. Helena terugkeeren, rouwteekenen aannemen en de vlag halfmast laten waaijen.

DUITSCHE POST.

FRANKFORT, 23 *Mei.*

In brieven uit Alexandrie van 26 April wordt de bijzonderheid medegedeeld, dat in den aanvang van dit jaar door den franschen consul te Alexandrie werkelijk depeches ontvangen zijn, betrekkelijk het inleveren van een ernstig vertoog, in gemeenschap met den engelschen consul, wegens het teruggeven van de turksche vloot en het afstaan van een gedeelte van Syrie aan de Porte, met bedreiging, dat, ingeval Mehemed-ali weigeren mogt hieraan te voldoen, Alexandrie door eene vereenigde engelsch-fransche scheepsmagt geblokkeerd zou worden. Terwijl echter (gelijk de berigtgever verder meldt) de britsche consul te vergeefs wachtte naar gelijksoortige instructien, heeft de fransche consul de bedoelde mededeeling eenigen tijd verschoven, en in dien tusschentijd moet het fransche kabinet, onderrigt geworden zijnde van den loop der te Londen met den heer v. Brunow gevoerde onderhandelingen, en meenende dat het door die onderhandelingen tusschen Engeland en Rusland om den tuin geleid werd, met den meesten spoed tegenbevel aan den consul hebben toegezonden. Sedert moeten de onderhandelingen met den heer v. Brunow te Londen eene andere wending hebben genomen, en ook, door den val van het ministerie Soult en de aanstelling van het ministerie Thiers, in den loop der zaak eenige verandering zijn gekomen.

Te PARAMARIBO, *bij* J. J. ENGELBRECHT.